

Treskoposten

Et medlemsblad for Gabriel Scott-selskabet
Nr. 2 - onsdag 14. august 2002 5. årgang

Redaktør: Bjørg Adine Michalsen

PROGRAM FOR GABRIEL SCOTT-DAGENE 2002 29. AUGUST - 1. SEPTEMBER

TEMA: GABRIEL SCOTT OG SØRLANDET

Torsdag 29.8. kl. 19:00:

"Helgener i forgylling og hverdagsklær"

Åpning.

Foredrag av professor Jacob Jervell om Gabriel Scotts bok Helgenen.

Sang: Sissel Irene Sødal

Akk.: Solveig Refvik

Sted: Vestre Moland kirke, Lillesand.

Inngangspenger kr. 120,-

Fredag 30.8. kl. 19:00:

Sørlandskveld

"Barkefletteren og andre originaler."

Kåseri av Sturla Ertzeid

Opplesning: Astrid Jaksholt Økland

Sang: Anne Ma og Jan-Erik Usterud.

Fiskesuppe. Kaffe

Sted: Hotell Norge, Lillesand.

Inngangspenger kr. 200,- Forhåndssalg

Lørdag 31.8. kl. 12:00:

Formiddagstreff

"Fra sørlandske bedehus til mystikk og filosofi."

Høgskolelektor Terje Mesel innleder til samtale.

Møteleder: Tore Austad.

Mat fra Høvåg bygdebu. Kaffe.

Sted: Mållagssalen, Gyldenløvesgt, Kristiansand

Inngangspenger kr. 75,-

Søndag 1.9. kl. 11:00.

Takknemlighetens søndag

Gudstjeneste i Høvåg kirke.

Opplesning: Bjørg Adine Michalsen.

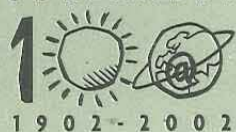
Etter gudstjenesten:

Bekransning av Scott-varden.

Kirkekaffe på kirkebrygga.

Billetter til fredagen kjøpes/ bestilles på Storkiosken, Lillesand: 37 27 23 30 eller hos Jens Stien: 38 01 00 13

SØRLANDET

Gabriel Scott dagene 2002

29. august – 1. september

TEMA: GABRIEL SCOTT OG SØRLANDET

Det er med stor glede styret og arrangementskomiteen ønsker velkommen til årets Scottdager. Dagene går inn som en del av den store feiringen av "Sørlandet i 100," og som nevnt annetsteds, støtter hovedkomiteen dette arrangementet. Dette er vi svært glad for, da Gabriel Scott nødvendigvis bør ha en stor og romslig plass i landsdelens feiring av seg selv.

Det er blitt sagt at Vilhelm Krag ga Sørlandet navn, men at Gabriel Scott ga det dets identitet. Det er denne identiteten vi har vært på jakt etter i årets program. Dette har en stor spennvidde: fra de dype eksistensielle problem som reises i Helgenen, mystisisme og bedehuskultur, til Barkefletterens elleville og tragikomiske scener – der vi likevel hele tiden aner Scotts kjærlighet til de som ikke strekker til i samfunnet. Vel møtt til spennende dager!

KGG

Presentasjon av medarbeidere på årets Scott-dager

Professor Jacob Jervell trenger vel egentlig ingen nærmere presentasjon. Som mangeårig universitetslærer, engasjert teologisk debattant og med vektige innlegg i presse og andre media om samfunnsetiske spørsmål, skulle han være vel kjent for de fleste. At han også har utvist en stor interesse for Gabriel Scott, har i høyeste grad kommet Scott Selskabet til gode. De fleste av oss husker hans dyptpløyende analyser av Kilden, Det gyldne evangelium og Fergemannen. I år tar han for seg den boken Scott regnet som sitt hovedverk. Det blir noe å glede seg til.

Sissel Irene Sødal, mezzosopran, er den bedre halvdel til organisten i Lillesand. Hun har en meget vakker stemme og har mange fine opptredener bak seg. Sammen med sin mann er hun i ferd med å skape et blomstrende musikkliv omkring kirkene i Lillesand. – Hun har med seg sin faste akkompagnatør Solveig Refvik.

Sturla Ertzeid er kjent over hele Sørlandet som en eminent kåsør og for

sine store kunnskaper om landsdelen, dens historie, arbeidsliv og ikke minst dens diktere.

Anne Ma og Jan Erik Usterud kan vel egentlig kalles sørlandsvisenes mestere, og sammen med Sturla Ertzeid vil de nok skape en ekte Scott-stemming på Hotel Norge.

Astrid Jaksholt Økland slutter seg til Sørlands-trioen på fredagskvelden. Hun er kjent som en meget dyktig oppleser. Alle som har hørt henne lese fra Jernbyrden, kan underskrive dette. I år skal hun tolke de mer muntre sider hos Scott. Det blir spennende!

Terje Mesel er nok den mest ukjente for Scott-venner. Han er til daglig høgskolelektor på HiA. Hans fag er filosofi og mystisisme, og han vil ta for seg bedehuskulturen og mystikk og filosofi belyst fra Scotts bøker.

Vi håper ingen lar seg skremme av emnet, men møter frem til et givende formiddagstreff i Mållagssalen i Kristiansand.

Gå til fiskeren Markus og bli vis

av Sven Kåre Larsen

Filosofisk betraktning i Dagbladet "Sørlandet" 10. juli 1973.

Fiskeren Markus har alltid noe med til oss i sin båt, Hvis nå noen spør hvem han var, da gå til Gabriel Scott. Av mange grunner husker vi ham, og av

like mange grunner går vi ned til sjøbua når han kommer inn fra havet med sin fangst. Markus er en kjenning som det er godt å møte. De som ikke kjenner ham kan bli kjent med ham når de vil. Hans adresse er Kilden.

Fortsetter på s3.

Sven Kåre Larsen slutter som redaktør av "Treskoposten"!

av Bjørg Adine Michalsen

Sven Kåre Larsen, 63 år, vil ikke være redaktør mer. Han begrunner det med at det er sunt med et skifte. Javel! Men vi andre er totalt avhengig av Sven Kåre! Han sitter på masse stoff som er ment å skulle utgis i Treskoposten!

- *Sven Kåre, hvordan finner du alt det stoffet om eller av Gabriel Scott?*
- Jeg har alltid vært veldig nysgjerrig. Og jeg går til biblioteker eller bruker Terlands Agder-bibliografi. Der er mye å hente!

Hvis man går til Terlands bibliografi eller til Truls Erik Dahls bok om Scott, vil man finne at Sven Kåre selv har skrevet en masse. Jeg finner navnet hans som artikkelforfatter 10 ganger i Dahls bok, den første artikkelen så tidlig som i 1964. Og i Treskoposten opptrer han stadig som artikkelforfatter, ikke bare som redaktør! Men det er kanskje ikke så rart når vi får vite at Sven Kåre har vært journalist i mange år.

- Jeg startet som redaktør av "Iduns Æble" da jeg gikk på Katta (Katedralskolen i Kristiansand). Men siden begynte jeg som journalist i "Agder Tidend". Du er nødt til å nevne, selv om det er din far, at redaktøren der, J. Arnold Jensen, betydde kolossalt mye for meg. Han ledet meg inn i kulturverdenen. Jeg har mye å takke ham for! Etter fire år i Agder Tidend begynte jeg i "Sørlandet". Der ble jeg i 12 år.
- *Hva gjorde du siden?*
- Jeg begynte på biblioteket på det som før het ADH (nå Høyskolen i Agder). Der var jeg fra midt på 70-tallet til jeg

måtte slutte i 1997 på grunn av sykdom. Jeg trivdes utrolig godt på biblioteket. Det skyldtes nok et meget godt arbeidsmiljø og mange inspirerende kollegaer. En flott tid å se tilbake på.

Sven Kåre bor på Ådnevig i Randesund, svært avsides. Med bil må man kjøre et langt stykke på en meget smal vei, utstyrt med ganske mange M'er. M betyr møteplass. Men trafikken er ikke stor, så man slipper å møte mange biler. Og buss går det ikke her! Jeg blir minnet om min egen barndom på 40-50-tallet når jeg kjører her..... Vel fremme blir jeg møtt av en meget velholdt hage. Huset til Sven Kåre er gammelt – med gammeldags utedo!! Han bruker heller ikke bil lenger, men båt har han! Sven Kåre bor nemlig ved sjøen.

- *Sven Kåre! Du kan ikke kjøre bil, du har heller ikke PC. Blir du ikke ensom her?*
- Jeg har så mange venner. Jeg har stor kontaktflate. Og så har jeg jo telefon og en snill onkel som kjører meg dit jeg vil. Slekten min bor dessuten omkring meg her. Nei, jeg har det bra.

Inni huset blir man også minnet om for lengst hensvundne dager. Et godt, gammeldags hus! Og i den koselige stuen vil du gjerne finne artikler, bøker eller annen form for kultur ligge fremme. Hvis han i det hele tatt er hjemme! Han er stadig på farten til et eller annet arrangement, enten for å opptre selv, eller for å suge inn mer kultur. Og han har ofte innlegg i "Høvågavisa". Altså en aktiv mann! Mange av oss medlemmer husker han fra ulike medlemsarrangementer, for eksempel i Maagereiret, Scotts hjem (se fotoet). Siste gang han opptrådte var under medlemmenes femårsfeiring av Selskabet, på pensjonatet på Kvanneid, der han gledet en rekke mennesker med en time langt foredrag.

Vi regner med og vi håper både å se og høre mer til Sven Kåre de nærmeste årene. Jeg takker farvel i stua hans, og han stikker til meg en rekke artikler, skrevet med god, gammeldags skrivemaskin, slik at vi har stoff nok for de nærmeste "Treskopostene". Hjertelig takk til Sven Kåre - en meget viktig mann for Selskabet!

Nytt fra Selskabet v/lederne

Årsmøtet 2001

ble avviklet på Brekkekjær pensjonat 23. februar i god stemning. Fremmøtet var ikke så stort, men sakene ble greit avviklet under ledelse av Torstein Gilje.

Som det fremgår av listen over styret og underutvalg, var det mye gjenvalg. I styret ble det skifte av kasserer. Halgeir Verdal (advokat fra Arendal), avløser Anders Bjørnholmen, og Arnhild Torsvik Egeland (formannskapssekretær fra Randesund), trer inn som vikar for Bjørg Adine Michalsen, som har påtatt seg redaktøransvaret for Treskoposten, etter at Sven Kåre Larsen sa takk for seg.

- Av nytt ellers kan nevnes at Selskabet har fått egen dataansvarlig: Anstein Nørsett, og PR kontakt: Per Jakob Skaanes. I tillegg til arbeidet med Scott-

dagene 2002 har styret etter vedtak fra årsmøtet begynt på arbeidet med revisjon av lover og forskrifter. Forslaget legges frem på neste årsmøte.

Vårsmøtet 2002

Vårsmøtet i år ble også 5-års jubileumsmøte. Det ble lagt til tidligere Kvanneid pensjonat i Høvåg. Dette pensjonatet har stått svært sentralt i sørlandsdikternes liv. Men også andre store norske kunstnere søkte dit i perioder både sommer og vinter.

Det ble en givende ettermiddag i den nydelige gammeldage haven. Sven Kåre Larsen øste av sine store kunnskapskilder, og fascinerte forsamlingen i et timelangt kåseri om pensjonatet og dets historie. Det var møtt frem 30-40 personer, og medbrakt niste ble fortært i god stemning.

Bokutgivelsene

fortsetter med sikker presisjon. Alkejegeren har solgt bra. Helgenen håper vi på skal få god publisitet i forbindelse med Scottdagene. Og nå ligger Det gyldne evangelium på beddingen og vil være klar i god tid før jul. Fin julegave!

Utgivelse av bøkene har hittil vært "god butikk," ikke minst takket være Scottfamiliens generøsitet. De avstår fremdeles fra å motta royalties.

Lesesirklene

er nevnt annet steds Vi har bare lyst til å fortelle at det er godlåt å høre fra de sirklene som er i gang. Dette er en fin måte å gå dypere inn i Scotts diktning, og til å knytte sosiale kontakter med likesinnede.

Interesse for Scott

Selv om Scott ikke var nevnt i det store festprogrammet som åpnet "Sørlandet i 100," synes vi å konstatere en våknende interesse for hans forfatterskap i landsdelen. Det var et stort musikk- arrangement i Trefoldighetskirken i Arendal 15. juni med utgangspunkt i Kilden, Ole Geir Feste farter rundt henholdsvis som Pider Ro og Skipper Terkelsen, og Ingjerd Modal er stadig på vandring i Scotts fotspor! Sven Kåre Larsen er også stadig i aktivitet med avisartikler og kåserier.

Høstmøtet 2002

Opprinnelig var planen å legge en av Scottdagene til Arendal. Dette lyktes ikke. Derfor tenker vi å legge høstmøtet til Arendal. Programmet blir fastlagt senere og vil komme på hjemmesiden vår.

Gå til fiskeren Markus og bli vis, *fortsettelse fra side 1*

Det er over 80 år siden Kilden, brevet om fiskeren Markus, kom ut, men verken møll eller rust har satt sine spor på verket. Og i denne tiden har vi fått tid til så mye. Vi har hatt to kriger, og har hatt det travelt med å overgå hverandre, måle hodehøyde, velte hverandre overende så fort vi så en mulighet, for å ha noen å stå på når vi ville ta imot medaljene. Som rovtorsk har vi glefset etter de korte i veksten, de som ikke var raske nok med halen. Hele vår dag har vi vært opptatt av de underligste ting for at vi skulle bli svære og betydelige, stå på en så berømt fot som mulig før vi dør av hjerteslag og får lange taler og sørgetog og attester for at vi har levet et så storartet, prikkfritt liv.

Men fiskeren Markus er for denne verdens store så uanselig som et rugaks i veigrøften. De som bor i kolossale hus og har ferdig oppvarmede rugehyller til enhver tid, tror ikke sine egne øyne når de oppdager den fyrstikkensken fiskeren Markus bor i, der han bøter sine garn, koker sin kaffe og tenker sine tanker. Og mens han gjør det, har vi gått og passet skrotten. Hver dag har vi vært påpasselige med den, det har vært skrotten først og skrotten sist, den har tatt nakketak på oss og tvunget oss dit den ville. Den har vært vår slavedriver og ikke gitt oss levende fred, den er en slukhals en fråtser og en øde-land fremdeles, og setter med sin grådighet farlige krefter i sving. Det er ingen krig, intet mord uten på kroppens befaling, og allikevel er den ingen verdens ting av seg selv, den må ha sin daglige støtte, fylles med kraft fra solen for å holde seg oppreist og gående,

Fiskeren Markus. Foto: Birger Dannevig

den må ha en høyere nåde i seg selv for å kunne kalles menneske, for ellers er den bare som et lavtstående dyr.

Det er hos Markus vi kommer på dette. Enda er han en uhyre enfoldig mann, langt fra noe godt hode, men han mankerer ingenting på forstanden. Nei, naturligvis, han er ikke som du og jeg, vi er nå også sjeldent kloke, og vi kan se ham over hodehåret som ingen verdens ting – for hva slags hus er det han har? Kikk bare på det: Et gammelt bryggerhus som han kjøpte av en kjerring for 90 kroner og et lite stykke fjell som kostet 12. Der har han slått seg ned, der er hans verden. Men den er av det slag folk flirer av og driver ap med, den blir til hån og fortred. Til det tenker Markus at velstand er ikke alt her i livet, orden og flid er også noe, for ikke å snakke om nøysomhet. Og et bryggerhus er også et hus. Han angret derfor ikke sitt kjøp, han har god helse, og havet har fisk, og nede i sjøkanten ligger hans lille båt. De som ser ned på Markus og blåser seg opp av viktighet over at de er med i stornasenes husholdning har sitt å være kry av, det er så. Men også Markus hører med, han står ikke utenfor. Når jorden går rundt, følger også Markus med, han blir på ingen måte liggende etter, men kommer frem til kveldsmål som de andre. Han har kanskje en simplere plass og sitter lenger bak, men farten er den samme, Vårherre ringeakter ham ikke, han blir på ingen måte satt til side. Og også stjernene er til for ham, han ser dem like godt som de andre og har samme rett til å glede seg over dem. Folk som ser ned på ham, eier vel litt mer på jorden, litt mer middel og slikt, men hva veier det mot stjerner? Når de en gang går bort, hva legger de da igjen etter seg? Litt mer støv, litt mer rust og litt mer møll.

I dikterens brev om Markus føres vi inn i en verden som er meget liten riktignok. Den er ikke stort større enn en vannpytt i universet, men det som avspeiles der inne, er et univers. Han trekker store slutninger av små ting, av sitt samkvem med naturen og finner likevekt i det. Og samtidig som vi sammen med ham får innsikt i sjøens fauna, fiskens kvalitet og egenskaper som bytte, som mat, trekker han ut en lærdom av dens vaner og skabelon, både hvillingen og ålen, både flyndren

og makrellen, både koljen og sil-den, både seien og torsken, berggylten og blegen, krabben og hummeren. Bare den lille ting at klørne på hummeren ikke er like, får Markus til å tenke sitt: Her er en knuseklo og en sagklo, til hver sitt bruk og hver sin fasong. Men hvilken er høyre og venstre av dem? Det er just som det treffer til, her er ingen bestemt regel, en har det så og en har det så. Her er, om en vil, to slags hummer som er akkurat like gode, her er høyre- og venstremenn, akkurat som det hos menneskene er to meninger, to partier som vifter med klørne på hver sitt vis. Hele forskjellen er utvortes bare – innvortes ser de like ut, er de av akkurat samme art og har samme slags lyst og natur. De er begge glade i det fete og har begge en god appetitt, de jager begge det samme byttet med høyre, mens andre tar det med venstre klo.

Hos oss finnes et parti til, tenker Markus, som verken er høyre eller venstre, som skal stå midt i mellom liksom og vise balanse til hver tid – nå, vi skal ikke oppholde oss ved det. Her skal bare i korthet fortelles at det finnes hummere i blant, som fremviser samme abnormitet. De har en sagklo på hver arm, hva nå årsaken kan være til det, og veier det samme til begge sider og er som rettferdigheten selv. Vel å merke, de har alle tider sagklør. Ingen rettferdig har ennå hatt knuseklør, hva en nå skal tenke om det. Men tør en slutte fra sagkloens bruk, som er å gripe og holde på byttet, så er de rettferdige just ikke av dem som er minst om seg her i verden eller forsager på noe vis...

Det er noe hos fiskeren Markus som er fullstendig ubedervet, vi står overfor et opprinnelig landskap, slik det har fått lov til å forme seg selv uten inngrep fra noe hold. Og vårt møte med ham er derfor av den art at vi aldri vil glemme det. Dypt inne i ham bor en lykke, og det går plutselig opp for oss at dette er en evne som vi mer og mer har forsømt å utvikle. Vi er alle fiskere på vår måte, og kaster våre garn og snører for å holde levemåten, men vi går lengre. Vi bekjenner oss til en tro på snører og garn som om det er det hele. Vi utvikler våre griperedskaper til det fullkomne og synes at vi har det glimrende, og aldri sto vi på så høyt og velstående som nå. Snart kan vi også

gripe etter Mars og andre planeter. Men månen er visst lite å holde på når alt kommer til alt. Og hva er all verdens fremragende redskap hvis vi ikke har evnen til lykke? Ingenting! Vi kan verken fange visdommen eller Vårherre med snøre eller garn.

Og det har Markus innsett for over 80 år siden. Men enda er vi som krabbene nedenfor hans lille stue på steinen, de slåss, de bent frem lemlester hverandre for en liten matsmules skyld. De har ikke mer forstand, tenker Markus, og rister på hodet, men vi har mer forstand. Og enda, enda, tenker han videre, enda gjør vi det samme selv.

HILSEN FRA LEDERSKAPET

Til medlemmene av
Gabriel Scott-selskapet

Vi presenterer med dette nummeret Treskoposten i ny form, og håper at dere vil motta den som en personlig hilsen fra Selskapet. Vi ønsker med denne forandringen å oppnå tettere kontakt med medlemmene, og inviterer til innspill fra dere. Vi minner også om vår hjemmeside-adresse:

<http://anstein.jarl.as/page2.html>
og håper dere vil benytte den.

Det har vært et jevnt og godt arbeidsår. Naturlig nok har vi vært mest opptatt av Scottdagene 2002 og med å få knyttet disse til "Sørlandet i 100." Dette har resultert i at vi har fått støtte til årets dager fra hovedkomiteen for "Sørlandet i 100." Det tar vi som en anerkjennelse av Selskabets arbeid. Vi kan også glede oss over støtte fra Aust-Agder fylke og Lillesand kommune. Forøvrig takker vi styremedlemmene, arrangementskomiteen og andre støttepillere for flott innsats og interesse.

Kontakten med en medlemsmasse som er så spredt, er styret stadig opptatt av. De årlige samlingene høst og vår er fremdeles for de få p.g.a. de geografiske avstandene. Lesesirklene er et forsøk på å finne kontaktpunkter for medlemmene. Sett i gang hvor dere enn bor! Styret kan være behjelpelig med å formidle kontakter med medlemmer i nærheten.

Vi nærmer oss raskt årets Scott-dager. Vi henviser til et spennende program og omtale på forsiden av "posten".

Vel møtt!

Kristine Gauslaa Gilje og
Torstein Gilje

Redaktørskifte og trykkeriskifte

Fra den nye redaktøren,
Björg Adine Michalsen

Denne høsten skjer det noen forandringer med "Treskoposten". Sven Kåre Larsen, vår redaktør siden januar 1999, trekker seg tilbake. Men han ville være med i kulissene. Så forskjellene blir ikke så store. Som nevnt annetsteds, føler vi oss avhengig av at Sven Kåre mater oss med stoff om eller av Scott.

Som alle medlemmer registrerer, har vi sagt et foreløpig farvel til samarbeidet med Høvågavisa. Det er nok en del mennesker som vil være skuffet over en slik forandring. Og det føles litt rart. Samarbeidet med Terje Modal i "Høvågavisa" var både hyggelig og bra. Han var ansvarlig for layouten i bladet.

Nå er det Terjes Trykkeri i Lillesand som er ansvarlig for lay-out og trykking. Vi skal dermed forsøke å gjøre det noe billigere. Vi er jo et lite selskap som er sårbart for store utgiftsposter. Men samtidig skaffer vi oss selv noe mer arbeid. Vi får se hvordan det går. Og ikke vær tilbakeholden hvis du har noen reaksjoner! Den nye redaktøren har både e-mail, telefoner og adresse!

Vennlig hilsen
Björg Adine Michalsen
Taubaneveien 17,
4825 Arendal
tlf 370 94 200 eller
mob. 901 57 330
bjorgmic@online.no

Bøker gitt ut i regi av Gabriel Scott-selskabet

	Pris	Medlemspris
Jernbyrden, bind I og II	298,-	208,-
Vester i skjærene	UTSOLGT	
Tripp Trapp Tresko	UTSOLGT	
Hollender-Jonas og Gutten i Røyken	98,-	68,-
Sølvfaks	120,-	84,-
Pider Ro	148,-	104,-
Det spøker	198,-	138,-
Skipper Terkelsens levnetsløp	179,-	125,-
Jagtjournalen	179,-	125,-
Alkejegeren	249,-	164,-
Helgenen	249,-	164,-

I tillegg kan vi skaffe "Gabriel Scott, et levnetsløp": kr. 100,- av Truls Erik Dahl

"Et blomstereventyr": kr. 158,- fra Antropos forlag (111,- for medlemmer)

Bøkene kan kjøpes hos/på:
Høvåg Bygdebu, Vesterhus i Høvåg tlf/fax 37 27 45 97
Björg Adine Michalsen, Taubaneveien 17, Arendal,
tlf. 370 94 200, 901 57 330
Brekkekjær pensjonat tlf. 37275220 fax 37 27 54 30

Neste bok er *Det gyldne evangelium*.
Den vil være i salg i oktober 2002.

GABRIEL SCOTT-SELSKABET

Styret og underutvalg i Gabriel Scott-selskabet år 2002

STYRET:

Lederskap:	Kristine og Torstein Gilje	Stavanger/Høvåg
Sekretær:	Arnhild Egeland (ny) valgt for et år under Björg Adine Michalsens permisjon)	Randesund/Kristiansand
Kasserer:	Halgeir Verdal (ny)	Arendal
Styremedlemmer:	Anders Bjørnholmen Tore Austad	Lillesand Kristiansand

Årsmøtet vedtok at Eli Søyland fortsetter i styret som representant for Arendal bibliotek

TRESKOPOSTEN:

Redaktør:	Björg Adine Michalsen	Arendal
Medarbeider:	Sven Kåre Larsen	Randesund

DATA-ANSVARLIG: Anstein Nørsett Lillesand

ØKONOMIGRUPPA: Halgeir Verdal (ny) Arendal
Björg Adine Michalsen (ny) Arendal
John Dobey Brekkestø

REVISOR: Terje Ludviksen Brekkestø

VALGKOMITEEN: Ingjerd Modal Høvåg
Signe Bjørnholmen Lillesand
Elisabeth Dobey Brekkestø

ARR.KOMITEEN: Torunn Markussen Lillesand
Jens Stien Kristiansand
Ingjerd Modal Høvåg
Kari Løvland Kristiansand
Per Jakob Skaanes (ny) Lillesand
Bente Sofie Ribe Lauritzen (ny) Lillesand
Helge Michalsen Arendal

Uttalelser om Gabriel Scott

Johan Bojer om Gabriel Scott

"En dikteraand, som spiller i saa mange farver: dramatiker og satiriker, religiøs filosof, eventyrforteller, lyriker i pompøse og bedaaende vers, jæger- og natursvermer, først og sist menneskeskildrer i gode og solide romaner. Han har skrevet mesterverker som "Jernbyrden" og sitter i dag fast og trygt i sin position, uanset hva døgnkritiken maatte mene om hvert enkelt verk. Menneskesky overfor mængden, men god kamerat for de faa, god borger og god far, en sympatisk digter og et sympatisk menneske."

(Utdrag fra bladet "Urd" i anledning Scotts 50 årsdag 8. mars 1924)

Sigurd Hoel om Gabriel Scott

"Gabriel Scott har i de senere år utviklet en ferdighet i det idylliske som er uten sidestykke fra Nordkap til Lindesnes. Om han skulle skildre selve helvede – han vilde lete sig frem til en liten sørlandsk flekk der også, en liten bortgjemt krok, hvor mesteren holder det bare så passe godt og varmt, hvor de fordømtes melodiske skrik samler sig til en klang som en gammel sentimental folkevise, når de da ikke korter den uendelige lidelse med en lun passiar, og hvor taarenes bekk sil-drer og klukker så hyggelig over gru og sten".

(Hentet fra "Arbeiderbladet" 2. desember 1925)